Gwardia Cesarska Napoleona

Kolekcja:	GUZIKI FRANCUSKIE
Muzeum:	Tyfus Darek - Moje zbiory
Właściciel:	tyfus

Miejsce pochodzenia:	Francja
Stan eksponatu:	Bardzo dobry
Materiał:	brąz
Numer/sygnatura producenta:	brak
Średnica:	11,4 mm
Opis:	z uszkiem, płaski. Otrzymany od serdecznego kolegi :) Gwardia Napoleona wywodziła się z pozostałości dawnej Gwardii Królewskiej, które przetrwały jako Gwardia Zgromadzenia Narodowego (następnie Konwentu Narodowego i Ciała Ustawodawczego) oraz Gwardia Dyrektoriatu. Bonaparte dekretem z 3 stycznia 1800 połączył te formacje i utworzył z nich 2 bataliony grenadierów pieszych, kompanię strzelców pieszych, 2 szwadrony grenadierów konnych, kompanię strzelców konnych (szaserów) i kompanię artylerii konnej. Ta Gwardia Konsularna liczyła 2 089 ludzi a dowodził nią Joachim Murat. 14 listopada 1801 Bonaparte dokonał pierwszej reorganizacji Gwardii. Przydzielił do niej czterech generałów, mających dowodzić poszczególnymi rodzajami broni, co zapowiadało dalszy wzrost liczby gwardzistów. Louis Nicolas Davout objął dowództwo nad piechotą, Jean-Baptiste Bessières nad kawalerią, Nicolas Marie Songis nad artylerią. Nie obsadzono wówczas stanowiska dowódcy wojsk inżynieryjnych. Tego samego dnia powstały "korpusy" grenadierów pieszych i strzelców pieszych, złożone z 2 batalionów. Jean Rapp zaczął tworzyć szwadron mameluków. Anne Jean Marie René Savary zajął się natomiast formowaniem legionu żandarmerii wyborowej. Najstarszych żołnierzy Gwardii, nieraz rannych i niezdolnych do czynnej służby, zebrano 12 lipca 1802 w kompanię weteranów, która od tego czasu pełniła służbę w pałacu Saint-Cloud. W ramach przygotowań do wojny z Anglią 17 września 1803 Bonaparte utworzył batalion marynarzy Gwardii, podzielony na 5 "załóg".

	21 stycznia 1804 powstały 2 bataliony welitów, przydzielone do grenadierów pieszych i do strzelców pieszych.